

**...bez konce jsou lesy markýze Gera.
Otcové když v jeho pobiti dolech,
smí si vzít sirotek do klína drva,
co pravíš, Maryčko Magdonova?**

**Šel starý Magdon od Ostravy domů,
v bartovské harendě večer se stávil,
s rozbitou lebkou z ní vyletěl ven.
Plakala Maryčka Magdonova.**

**Kdo se jich ujme a kdo jim dá chleba?
Budeš jim otcem a budeš jim matkou?
Myslíš, kdo doly má, má srdce také,
tak jak ty, Maryčko Magdonova?**

**Maryčko, mrzne a není co jísti...
Na horách, na horách plno je dřeva...
Burmistr Hochfelder viděl tě sbírat,
má mlčet, Maryčko Magdonova?**

**Vůz plný uhlí se v koleje zvrátil.
Pod vozem zhasla Magdonova vdova.
Na Starých Hamrech pět vzlykalo sirot,
nejstarší Maryčka Magdonova.**